

JANÁČKŮV EXPRES

Občasník
Základní školy
Janáčkově náměstí Krnov

STŘÍPKY Z TEREZÍNA

„PŘEDTANEČNÍ“
KARLA A MAGDALÉNY
HANDLÍŘOVÝCH

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY
ROVNOU NA UNIVERZITU
ANEB NĚMČINÁŘI NA
„SLEZSKÉ“

TVOŘÍME VLASTNÍ KNIHY
Čtenářská lekce
„Kapuce od mikiny II.“

SPRECHEN SIE DEUTSCH?
ВЫ ГОВОРИТЕ
ПО-РУССКИ?

Devátáci se loučí...
„Jak potěšit ženu aneb
Návod pro muže“

ROČNÍK 16.
ČÍSLO 3.

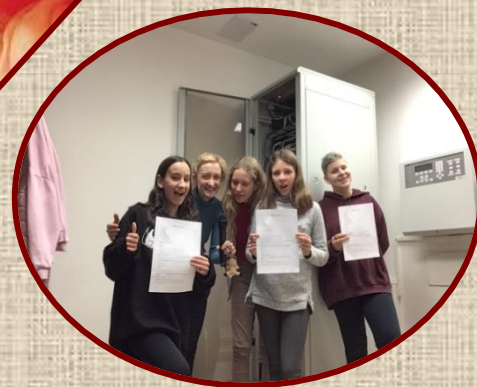

MOTTO

tohoto čísla...

„Domov není jen
místo, kde
bydliš, ale místo,
kde ti rozumějí.“

**Janáčkův expres – občasník Základní školy
Janáčkově náměstí 17 Krnov**

**Vydává: Základní škola Krnov, Janáčkově náměstí 17,
okres Bruntál, příspěvková organizace**

**Redakce: Eli, Meli, Niki, Domča, Michal, Julie, Jakub, Verča,
Sam, Kája, Eli, Alex.**

Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová

www.janackovavlna@gmail.com

Tvoříme vlastní knihy ...

Naučili jsme se, jak poznáme
POEZII a PRÓZU.
Dokážeme vytvořit
vlastní knihu.
Někteří z nás tvoří příběhy –
prózu, jiní se stali básníky.

MATĚJ ŠOPÍK, ONDŘEJ LIETAVEC
„NAŠE ČEŠTINA“

„Když začíná čeština,
je ve třídě většina.
Paní učitelka zavelí
a děti se postaví.“

Máme ji moc rádi
a jsme kamarádi.
V písémkách nám radívá,
ale řešení neříká.
Pomáhá nám strašně moc,
protože v nás vidí budoucnost.“

Z našeho literárního okénka...

Žáci devátého ročníku tvoří své třídní ročenky...

Radost z hudby

Julie Láryšová

Život nám přináší starosti, ale i radosti, bez kterých se nedá existovat. Je až podivuhodné, jak se naše koníčky mohou během života měnit. A my se měníme s nimi. Před časem jsem trávila nejvíce času venku s mými přáteli, doslova dennodenně, dnes však pobývám raději doma ve svém klidu.

Ještě před pár lety mi dělal radost sport, věnovala jsem se volejbalu. V současné době mě vážně naplňuje hudba, i když osobně na žádný hudební nástroj nehraji. Hudba mi dělá radost. Ovlivňuje a doplňuje moje emoce. Doprovází mě každý den ve chvílích smutku, ale i radosti a zábavy. Třeba si doma jen tak zazpívám nebo si zatančím. Když mi není nejlépe, stačí se zaposlouchat do hudby a následně se cítím relaxována. Hudba je takový můj lék a ventilace emocí, pomáhá mi také při učení. Bez ní si už nedokážu představit ani jeden den v mém životě.

Přátelství

Jakub Chmelíček

Člověk sám dlouho nepřežije. Potřebuje mít kolem sebe lidi. Šťastím pak je, pokud jsou to lidé, kterým může věřit, na které se může obrátit ve chvílích nejistoty. Není důležité, aby bylo takových lidí mnoho. Stačí jich několik, ale měli by to být jedinci, kterým se může svěřit. Pak hovoříme o přátelství. Kdo je to pravý kamarád? – Člověk, který stojí při mně, v dobrém i ve zlém, zastane se mě a pomáhá mi. Ví o mně mnoho, má mě pořád stejně rád. Panuje mezi námi naprostá důvěra. Když potřebuji, podrží mě nad vodou a já zase jeho. Říkáme si vždy pravdu a máme radost z úspěchů toho druhého.

Přátelství

Štěpán Menzel

„Přátelé jsou jako hvězdy.

Někdy nejsou vidět, ale ty víš, že tady jsou.“

Skutečný kamarád přijde ve chvíli, když všichni ostatní odejdou. Nikdy se neurazí, udělá si na tebe čas, když potřebuješ, a pomůže ti. Přátelé mívají podobné zájmy. Sdílejí spolu své radosti a dělí se o své starosti. Když mám problém, pravý kamarád mě vyslechne a poradí mi. Podporuje mě, když se mi třeba nedaří. Nikdy mě neodsoudí. Respektuje můj názor, přestože on sám má názor jiný. Když jsem ve společnosti svých spolužáků, cítím radost, bezpečí a respekt. Budu na ně mít fantastické vzpomínky.

Záhadná hvězda

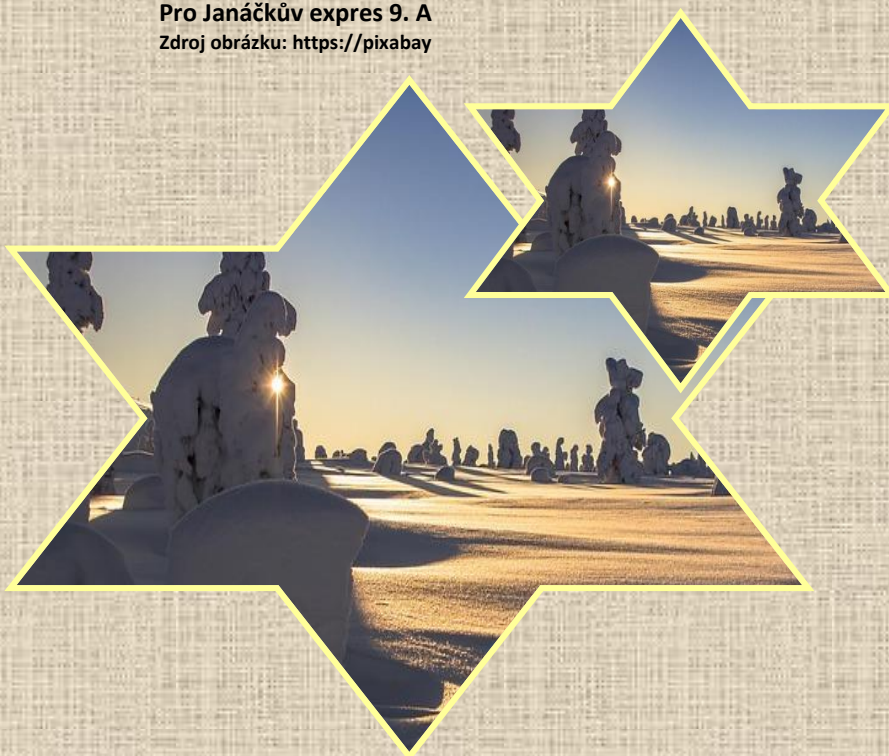

Nicole Kadlíková

Je jaro, skoro léto. Ale chladná rána mi připomínají zimu. To bylo tenkrát tak...

Nastala černá tajemná noc. Všude vládne tma, jen sníh na poli vyzařuje světlo. Kráčím pomalu po bílém poli, prodírám se křupavým sněhem. Připomíná mi bílou mouku. V dálce vidím postavu. Mířím k ní. Prodírám se kolem zasněžených keřů, vypadají jako stěny cukrové vaty. Náhle se obraz projasňuje. Ze starého oschlého stromu visí těžké jiskřící křišťálové meče. Kolem něho poletují mrazivé vločky sněhu jako tanečnice. To se odehrává ve zvláštním bílém světle. To pomalu slábne, a tak se loučím s tímto podivným zimním starcem, otáčím se a pokračuji ve své zimní cestě dál. Mává mi na rozloučenou. Najednou je úplná tma a já vyrážím zpět domů.

Pro Janáčkův expres 9. A
Zdroj obrázku: <https://pixabay>

Jak potěšit ženu aneb Návod pro muže

Nella Židová

Potěšit ženu znamená odemknout úroveň šťastného vztahu, získat její úsměv a třeba i teplou večeri. Vyžaduje to chuť ji opravdu potěšit a ne jen „splnit úkol“.

Nejprve si připravíme základní suroviny: pozornost, čas, hezká slova a trpělivost. Pokud máme po ruce nějaké překvapení, třeba květinu či čokoládu nebo jen horký čaj ve správný moment, tím lépe.

Postup je jednoduchý: Odlož mobil. Odejdi od počítače. Zeptej se své dívky nebo ženy, jak se má. Dívej se jí do očí a poslouchej, co ti bude povídat. Přidej malé gesto – vezmi ji za ruku, obejmi ji. Někdy uvař oběd a pomáhej jí. Prostě ji miluj a buď jí nablízku.

Potěšit ženu totiž není o velkých gestech, ale o malých věcech dělaných z lásky. A to právě stačí, ten pocit, že je milovaná.

Jak potěšit muže aneb Návod pro ženy

Dominika Petrošová

Potěšit muže je velmi důležité. Pomáhá to vašemu vztahu v upevnění a růstu. Zpevňuje se vzájemné pouto. Když se muž cítí oceňovaný, je spokojený. I malé gesto dokáže hodně.

K našemu receptu budeme potřebovat: kilo upřímnosti, půl kila pozornosti, celý zájem, špetku trpělivosti, sebe, muže, deci humoru a pár kapek fyzické blízkosti.

Když přijde muž domů, necháme ho odpočinout. Pozorujeme ho a zaměřujeme se na to, co pomáhá. Pokud nechce hovořit, nemluvíme, usmíváme se. Díváme se kolem a přemýšlíme, co vyrobil, zařídil, udělal. Pak ho za to hodně pochválíme. Jakmile se rozhovoří, nasloucháme, obejmeme ho. Pokud spotřebujete všechny ingredience a postup, budete mít doma spokojeného ochránce.

TANEC NÁS BAVÍ

DĚKUJEME MAGDALÉNĚ A KARLU
HANDLÍROVÝM ZA UVEDENÍ DO
TANEČNÍHO SVĚTA! DĚKUJEME ZA VŠE,
CO JSTE NÁS NAUČILI.

Nevšední. Originální. Zkrátka překrásný.
Kouzelný a neopakovatelný večer prožili
naši devátáci společně se svými rodiči
a třídními učiteli ve čtvrtek
dne 19. června 2025.

Byl to báječný taneční večer plný
ladných pohybů, nádherných šatů,
milých úsměvů a podmanivé hudby.

**„Fantazie se stává realitou,
pokud ji umíš zatančit.“
Richard Cohen**

**„Tanec je řeč beze slov.“
Pamela Brown**

**Pro Janáčkův expres R.R.
Foto: Kamila Lukszová**

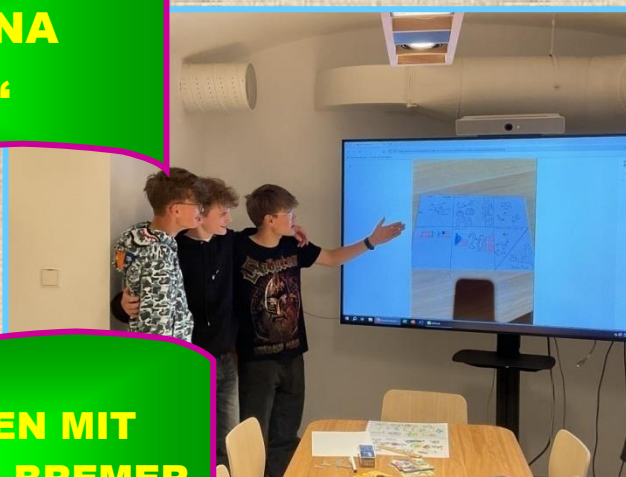
S

třípky z výletu

němčinářů

**NĚMČINÁŘI NA
„SLEZSKÉ“**

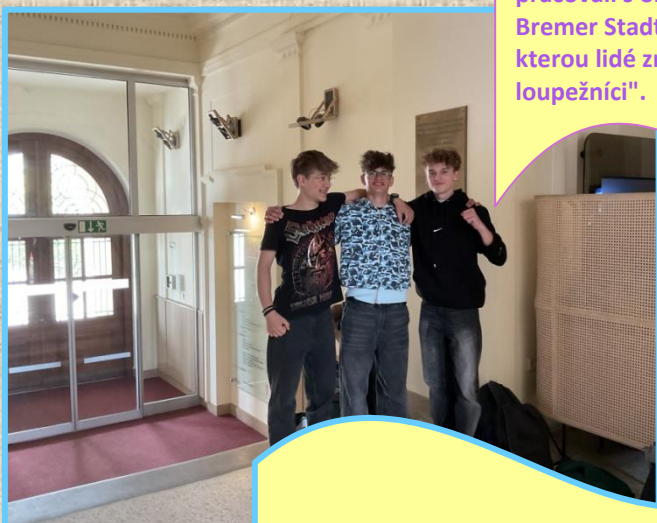
**WIR ARBEITEN MIT
MÄRCHEN „DIE BREMER
STADTMUSIKANTEN“**

„Ze základní školy rovnou na univerzitu“ aneb Němčináři na "Slezské"

Slezská univerzita v Opavě pořádá každým rokem "Únikové hry" pro němčináře. Letos jsme pracovali s obrázky a textem pohádky "Die Bremer Stadtmusikanten" - "Brémští muzikanti", kterou lidé znají také pod názvem "Zvířátka a loupežníci".

Naším úkolem bylo chronologicky seřadit
obrázkový příběh pomocí poslechu
a dalších indicií.

Po sestavení jsme tvořili pokračování
příběhu a ve skupinách jsme naše výtvary
prezentovali. Pracovní výlet na univerzitu
jsme si náramně užili. Vyhráli jsme sladkou
odměnu, obdrželi jsme dárky na památku.

D evátá A se loučí se základní školou

„Kniha je základem poznání,
učitelem věků, vládcem
království ducha.“ Seneca

„Učitel ti může otevřít
dveře, ale vstoupit už
do nich musíš sám“.

„Vzdělávání mysli bez
vzdělávání srdce není
žádné vzdělávání.“
Aristoteles

Co mi škola dala, a co mi vzala
Mohamed Kames Bondi

Škola mi dala režim, naučila mě ráno pravidelně vstávat, dala mi disciplínu. Naučila mě být samostatný. Dala mi spoustu kamarádů a hodně znalostí. Umím díky škole číst, psát a počítat. Za devět let školní docházky jsem poznal sám sebe, viděl jsem, jak řešit různé problémy, zažil jsem situace, kdy jsem se musel sám rozhodovat. A co mi škola vzala? Vzala mi spoustu času. Ale vím, že jsem svůj čas strávený ve škole nepromarnil.

Co mě naučila škola
František Kotlár

Škola mě naučila ráno vstávat, dala mi pravidelný režim. Díky škole mám hodně znalostí, škola mi dala spoustu kamarádů a zážitků, na které nikdy nezapomenu. Naučil jsem se řešit složité situace a problémy, učitelé mi ukázali, jak na to. I když mi škola vzala hodně volného času, vím, že to bylo nutné. Děkuji za všechno, co jsem se naučil.

Děkujeme všem našim
učitelům za to, co nás
naučili. 9.A

Konec...?

Dominika Juroszová

Je to zvláštní pocit, když si uvědomím, že za pár týdnů opustím základní školu. Devět let jsme sem chodili skoro každý den. Znělka ráno, obědy ve školní jídelně, testy, písemky, povídání, ale i přestávky, smích s kamarády, školní výlety nebo třídní „srandičky“. To všechno brzy skončí a my se rozejdeme každý jinam.

Když jsme byli v první třídě, přišli jsme do školy s aktovkami většími než my sami. Postupně jsme rostli, učili se číst, psát a počítat. A taky řešit složité situace. Poznávali jsme nové věci, ale hlavně jsme se učili i o sobě navzájem. Někteří se stali našimi kamarády, jiní nám možná někdy lezli na nervy, ale i to k tomu patří. Učitelé nás provázeli celou touhle cestou, někdy nás museli krotit, jindy podržet. Bez nich bychom neuměli to, co umíme. I když jsme jim to ne vždycky dali najevo, jsme za vás vděční. A máme vás rádi.

Teď nás čeká nová etapa. Střední škola. Nové prostředí, noví lidé, nové výzvy. Těším se, ale zároveň mám trochu strach. Co když si tam nenajdu nové kamarády? Co když to bude těžké? Co když... ? - Žádné „co když“! Věřím, že to nějak zvládneme. Vždyť jsme přežili „matiku“ v devítce!

Rozloučit se se spolužáky, učiteli a vůbec se školou, kde jsme prožili tolik let, nebude jednoduché. Ale na tyhle roky budeme určitě jednou vzpomínat s úsměvem. A třeba si za pár let řekneme: „To byly časy!“ Jsem vděčná za to, že jsme měli tak dobrý kolektiv, vždy budeme vzpomínat na naše výlety a legraci ve třídě. Užijte si co nejvíc zasloužené prázdniny, hlavně opatrně, dávejte na sebe pozor. Teď už jen zbývá užít si poslední společné minuty a pak... Hodně štěstí a doufám, že se někdy uvidíme!

Na shledanou!

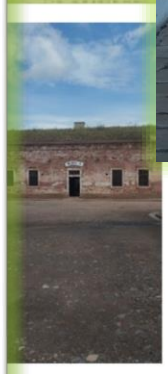
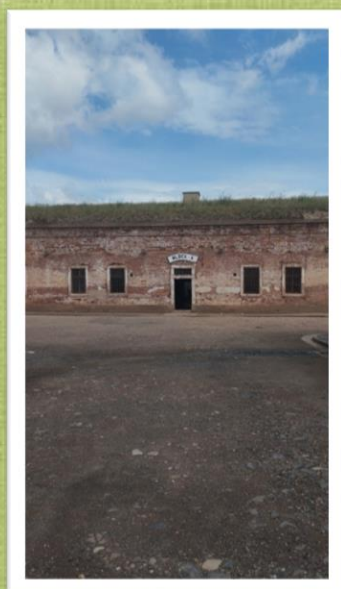

Výukový program v Terezíně

V měsíci květnu navštívili naši žáci stejně jako vloni pevnost Terezín. Účastnili se výukového programu „Terezín v kontextu evropských dějin“.

Jedná se o moderní a netradiční způsob předání vzdělání dnešním dětem a studentům. Dochází v něm k propojení obvyklé látky dějepisu a společenských věd věnujících se událostem a fenoménům 18. až 20. století.

Zaujalo nás ...
MUZEUM GHETTA
V BÝVALÉ ŠKOLE

Prožili jsme přímo na místě
dva dny s netradiční možností
přespání přímo na místě.

K zamyšlení ...
KREMATORIUM
MAGDEBURSKÁ KASÁRNA
MÁRNICE
KOLUMBÁRIUM
ŽIDOVSKÝ HRBITOV

Pro Janáčkův expres připravila R. R.
Foto: Eliška Toporská

Nikdo z nás

neví všechno, ale snažíme se!

1. Co znamená, když se řekne... „Vymámil z jalové krávy tele“?

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: (Člověk je přesvědčivý, dokáže i nemožné.)

Nela: Asi pořád mluví.

Eli: Přesvědčil krávu, aby mu dala svoje tele.

Ondra: Ukradl mládě kravičce.

Tom: Rodil tele.

2. Co se myslí tím, když se řekne... „Jeden je za osmnáct, druhý bez dvou za dvacet“?

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Oba jsou úplně stejní.)

Nela: Nevím.

Eli: Dají se koupit za peníze.

Ondra: Za osmnáct a bez dvou za dvacet, to je stejné.

Tom: Jsou to matematici.

3. Co míníme tím, když se řekne „Když se kácí les, létají třísky“?

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Při prosazování nějaké věci musíme počítat s tím, že se mohou vyskytnout problémy, někdy i vážné.)

Nela: Normálně se řeže dřevo a kolem jsou piliny.

Eli: Dělá se něco špatně.

Ondra: Proč by někdo chtěl vykácet lesy?

Tom: Když někomu ublížíš, on ti to pak vrátí.

4. Co znamená, když je někdo „Nešťastný jako šafářův dvoreček“?

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Chudí museli pracovat na panském. Šafář, který bydlel na panském dvoře, je organizoval, musel zajišťovat, aby se práce vykonala. Sháněl chudé chlapce na práci. Šafář měl dceru, která zřejmě chlapce nemilovala. Ten však po ní toužil a objížděl kolem dvora. Mládenec byl nešťastný - přirovnání - šafář pracoval pro pána, byl mu zodpovědný, když se mu něco nepodařilo, pán ho potrestal, takže byl nešťastný stejně jako dvůr, v němž bylo málo personálu. Celý šafářův dvůr byl tedy nešťastný.)

Nela: Všichni tam plakali.

Eli: Šafář měl rozbitou zahradu. Možná byla povodeň.

Ondra: Na dvoře bylo něco, co tam nechtěl.

Tom: Netuším, co by to mohlo znamenat. Nikdy jsem to neslyšel.

Uč se s Expresíkem aneb Nebojme se češtiny!

A: Jsem čtyřslabičné konkrétní podstatné jméno příbuzné ke slovu SÁZET, skloňuji se podle vzoru ŽENA. Kdo jsem?

B: Jsem jednoslabičné podstatné jméno příbuzné ke slovu STOUPAT, skloňuji se podle vzoru HRAD. Kdo jsem?

C: Jsem trojslabičné abstraktní podstatné jméno příbuzné ke slovu MYSLET, skloňuji se podle vzoru MUŽ. Kdo jsem?

D: Jsem dvojslabičné podstatné jméno příbuzné ke slovu VĚDĚT, skloňuji se podle vzoru ŽENA. Kdo jsem?

E: Jsem trojslabičné konkrétní podstatné jméno příbuzné ke slovu SEDĚT, skloňuji se podle vzoru MĚSTO. Kdo jsem?

F: Jsem čtyřslabičné konkrétní podstatné jméno příbuzné ke slovu BÝT, skloňuji se podle vzoru MUŽ. Kdo jsem?

Pro Janáčkův expres
Kamila L. ČJ

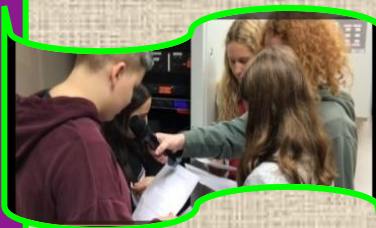
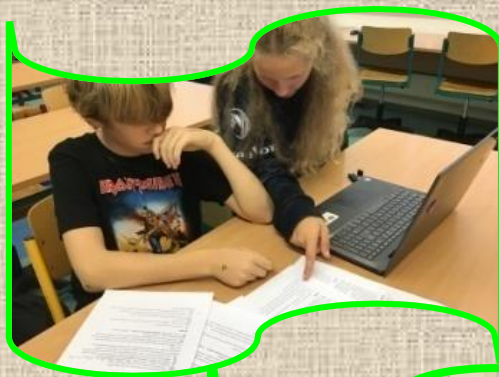
ŘEŠENÍ:

A: sazeňka
B: vstup
C: myslivec

D: vědma
E: sedátko
F: obyvatel

Z e scénáře rádia Hifič

____: A je tu květen, první máj...
____: již rozkvetl nám za domem háj...
____: hrdliččin zval ku lásce hlas...
____: a já se stávám básníkem zas...
____: Počkej, počkej, ale Karel Hynek Mácha básní ve svém Máji trošku jinak...
____: Ano, a pokaždé mě jeho verše inspirují k novým rýmům...
____: Jeho verše jsou nádherné. Jistě by si za ně zasloužil Nobelovu cenu za literaturu.
____: Moment, potřebuji si ujasnit, co je to vlastně VERŠ?
____: Verš je jeden řádek v básni. Několik řádků, tedy veršů, většinou čtyři. tvoří strofu neboli sloku.
____: Takže sloka, to je takový ostrůvek v básničce.
____: Jéééé, to jsi pěkně řekla. Teď už si to díky Tobě budou všichni pamatovat.
____: Přátelé, který český spisovatel vlastně obdržel NOBELOVU CENU za literaturu? Víte to někdo?
____: Já tuším, Nobelovu cenu za literaturu obdržel náš básník 20. století Jaroslav Seifert.
____: Takže Seifertova ulice tady u školy vedle školního hřiště má název po tomto básníkově?
____: Přesně tak!
____: Teď mě napadá, vždyť Krnov je plný ulic nazvaných například po spisovatelích, já například denně chodím do školy po ulici Boženy Němcové.
____: Já zase po ulici Petra Bezruče.
____: Moje babička bydlí na Nerudově ulici.
____: Milí posluchači, až půjdete procházkou naším krásným Krnovem, povšimněte si, které významné osobnosti názvy krnovských ulic připomínají.

Pro Janáčkův expres R. R.
Foto: Eliška H.

JAZYKOVÁ SOUTĚŽ

OLYMPIÁDA V RUŠTINĚ

Rychleji, výše, silněji - společně"

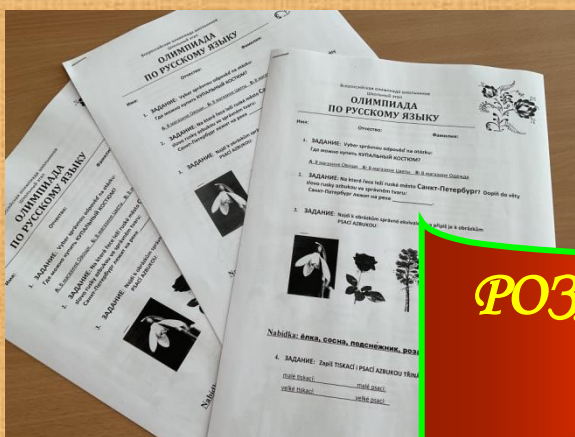
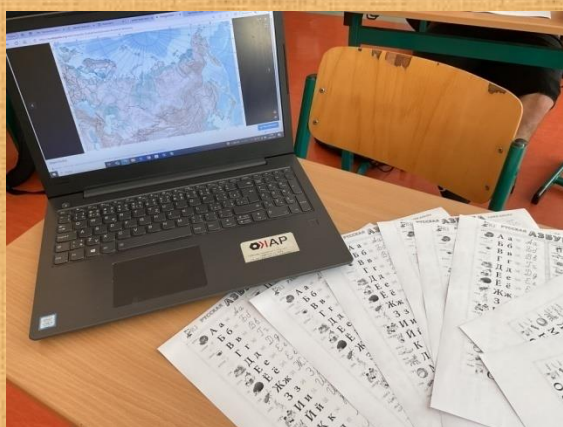
Zanedlouho končí školní rok. My však ještě nekončíme! Rozhodli jsme se změřit síly v jazykových soutěžích. Tentokrát jsme si vybrali náš oblíbený ruský jazyk.

S úkoly jsme se „poprali“ na jedničku, jak řekla paní učitelka. A co vše jsme řešili? Četli jsme s porozuměním neznámý text týkající se módy, oděvů, ale také pokrmů, zdravého stravování a obchodů. Čtení prověřilo nejen znalost azbuky, ale především naše jazykové vybavení a logické myšlení. Paní učitelka prověřovala i práci se zdroji.

Hravě jsme si poradili s přiloženou mapou, ve které jsme museli najít města, nejdelší

ruskou evropskou řeku, zjistit, kde leží Bajkal, nejhlubší jezero světa. Na chvíli jsme se zastavili u výrazu „Kursk“ a zjišťovali jsme, co vše tento výraz znamená.

Víte, kde se nachází Tretjakovská galerie? Kde v Rusku rostou „láskou uzamčené stromky“? My to víme! A rovněž, co je to Ermitáž, Angara a mnoho dalšího. Olympiády jsou zkrátka prima věc!

РОЗА - СНЕЖИЖКА -
СОСНА

Претьяковская
галерея

Эрмитаж

Курск

Самое глубокое
озеро БАЙКАЛ

АЗБУКА

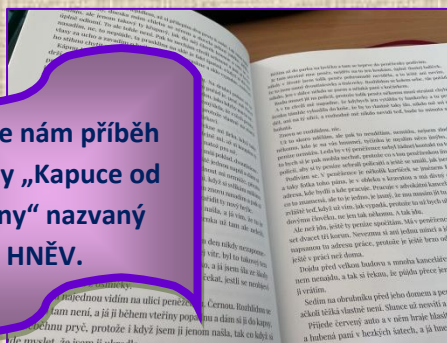
Pro Janáčkův expres Tadeáš Z.
Foto: Kamila Lukszová

KAPUCE OD MIKINY II. aneb ČTENÁŘSKÉ LEKCE NÁS BAVÍ

H
N
Ě
V

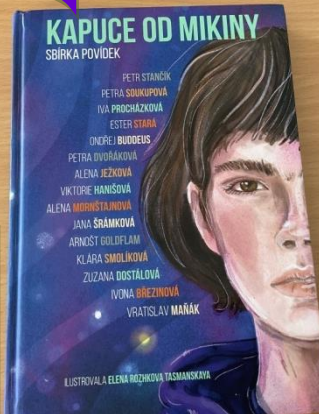
Líbil se nám příběh
z knihy „Kapuce od
mikiny“ nazvaný
HNĚV.

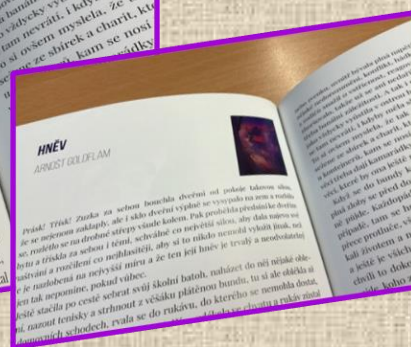
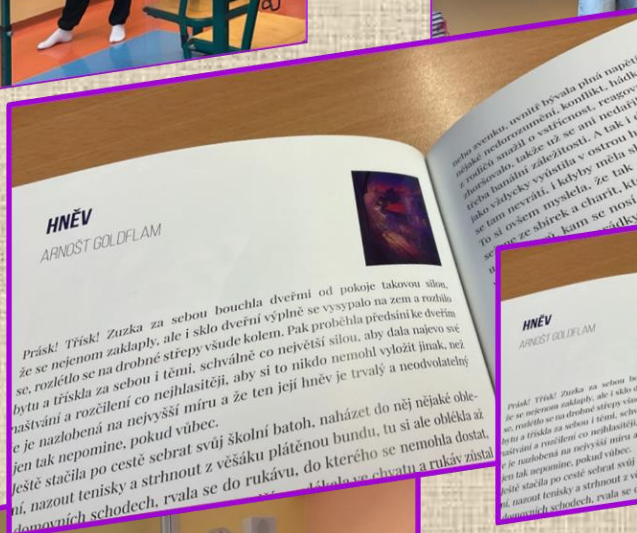
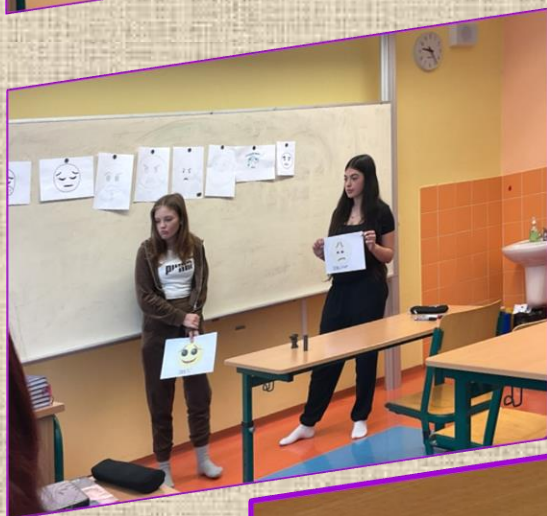
Dne 4. května jsme prožili ve vyučovací hodině
češtiny opět netradiční čtenářskou lekci.
Hovořili jsme o našich emocích. Vyjadřovali
jsme radost, nadšení, překvapení, ale také
strach, hněv a úzkost.

Začítli jsme se do příběhu mladé slečny, která
uvažovala o útěku z domu. Měla pocit, že jí nikdo
nerozumí a nemá, komu by se mohla svěřit.

Pomáhalo nám naslouchat si, číst srozumitelně a
s porozuměním. Hovořili jsme o tom, co hlavní
hrdinka prožívá, porovnávali jsme její emoce
s našimi. Vyjadřovali jsme emoce pomocí obrázků a
prezentovali ve skupinách výsledky naší práce.

Pro Janáčkův expres text i foto žáci 9. A

Janáčkův expres

Občasník
základní školy
Janáčkově náměstí Krnov

Chceš se stát redaktorem školního časopisu Janáčkův expres, jeho distributorem, editorem, korektorem, fotografem?
Máš zájem občas přispět do školního časopisu či školního rádia Hifič svým vlastním námětem a prima nápadem?
Přijď mezi nás! Rádi tě uvidíme!

**Scházíme se každé pondělí
14:05 – 15:05 v učebně A214.**

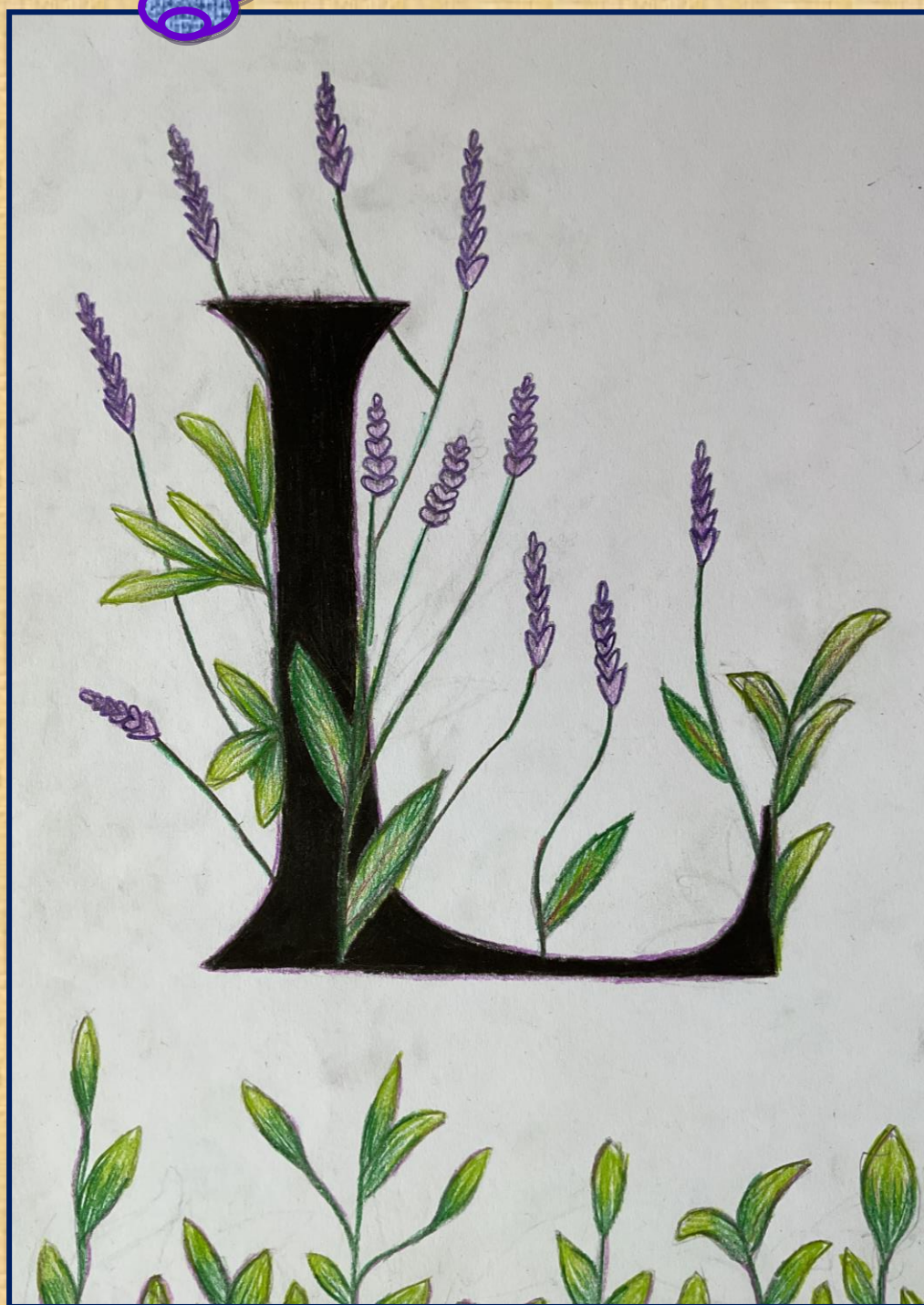
Nevyhovuje ti pondělí? Nevadí!

Své náměty, nápady, obrázky, komiksy, vtipy, kvízy, informace, prostě vše zajímavé, co bychom mohli uveřejnit v našem časopise, můžeš přinést kdykoli osobně paní učitelce Kamile Lukszové do kabinetu jazyka českého.

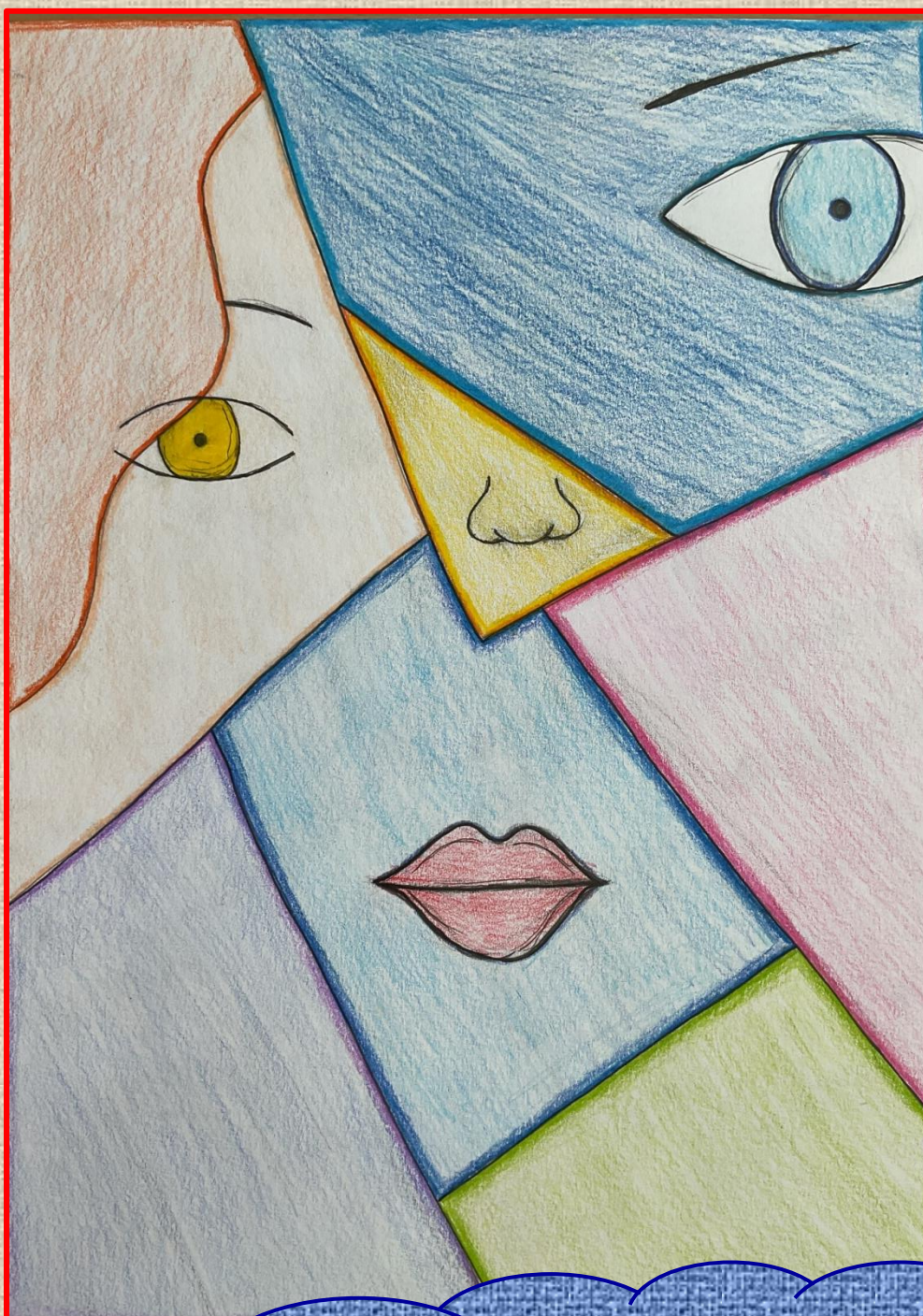

*„Ve všech věcech
přírody existuje cosi
nádherného.“
Aristoteles*

*Umělecké
pozdravy třídy
9. A*

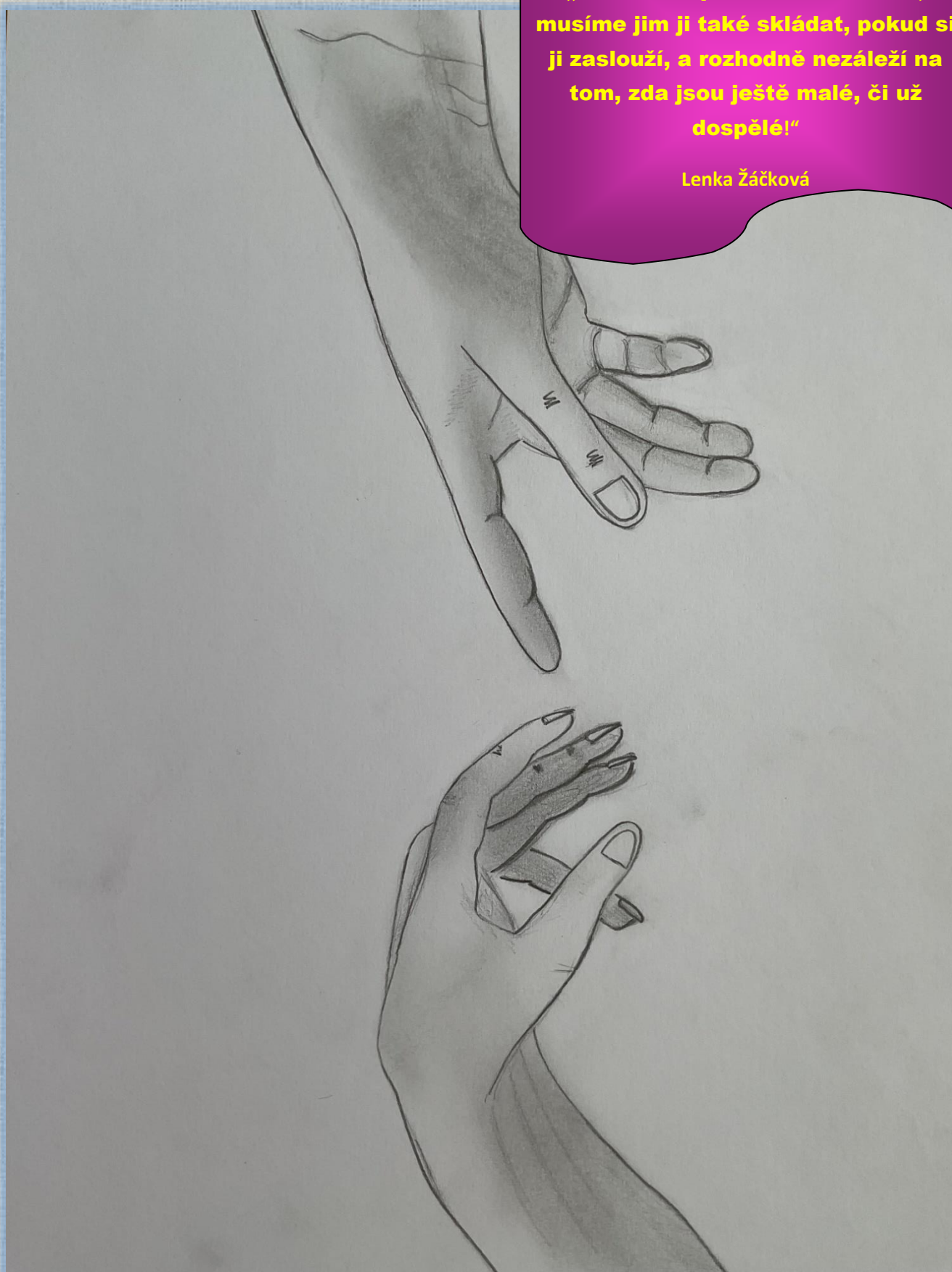

*„Krása není ve tváři,
krása je světlo v srdci.“*

Chalíl Džibrán

**„Chceme-li po dětech uctivost,
musíme jim ji také skládat, pokud si
ji zaslouží, a rozhodně nezáleží na
tom, zda jsou ještě malé, či už
dospělé!“**

Lenka Žáčková

**„Bud' projevem... laskavosti; měj
laskavost ve tváři, v očích, v úsměvu,
ve vřelém pozdravu.“**

Matka Tereza